

kommer, og det ved Juristerne jo heller ikke. Men jeg er enig med det ærede Medlem i, at disse skidne Marker er en Skam for det danske Landbrug og et Tab for det danske Landbrug.

For saa vidt kan jeg altsaa være enig med det ærede Medlem, men naar han saa kommer med sin golde Kritik her, vil jeg sige til det ærede Medlem, som har et klart Blik for de Mangler, der kan være, at det rette Sted at skabe Forbedringer er ikke her i Salen fra denne Talerstol, men det er ude i Landet. Gaa foran og gaa med i det Arbejde, der gøres dér; dér er Muligheden for at faa sine Evner udnyttet, saaledes at der bliver Forbedring ud af det.

Det ærede Medlem var samtidig inde paa at kritisere Landbrugets Forsøgsledere og Landbrugets Raadgivere og deres Arbejde. Den Skikkelse, hvori det ærede Medlem fremførte sin Kritik her, røbede jo ogsaa, at det ærede Medlem er ung som Landmand. Men jeg vil have Lov til at sige fra denne Talerstol, fordi det ærede Medlem er kommet med de Udtalelser, han er kommet med, at Landbrugets Forsøgsledere og Landbrugets Raadgivere har været os til uvurderlig stor Hjælp i al den Tid, jeg kan mindes, og al den Tid, jeg har taget Del i Landbrugsarbejde, og vi havde ikke staaet nær paa det Standpunkt, vi nu staaar paa — det være saa mangelfuldt, det være vil —, hvis vi ikke havde haft disse Hjælpere og disse Raadgivere.

Og jeg vil da sige til det ærede Medlem: vi er jo paa Vejen og paa den rigtige Vej fremad; jeg vil i denne Forbindelse henvise til, at Danmarks Høstudbytte er stadig stigende; at det gaar langsomt, kan man beklage, men her er det netop, jeg opfordrer det ærede Medlem som Landmand og som den Mand, der har et vaagent Øje for det: Gaa med i Arbejdet for at faa det til at gaa rask, og vi vil byde Dem velkommen i dette Arbejde. Men lad den golde Kritik fare, som kun kan skade disse Mænd, der har ofret al deres Tid og alt deres Arbejde af Kærlighed til Landbruget og i Landbrugets Tjeneste. Det er kun at lægge Sten paa Fremskridtets Vej at komme med den Slags Udtalelser herfra.

Saa var det ærede Medlem i sin Tale inde paa at give et andet æret Medlem Hr. Fraenkel Indrømmelser med Hensyn til den Tale, hvori dette ærede Medlem havde været inde paa at give Landbruget gode Raad. Under denne Debat har vi ude paa Landet faaet mange gode Raad, og vi er ikke uimodtagelige for gode Raad, især gode

Raad, som kan følges; dem vil vi altid sige Tak for. Men jeg maa jo sige, at de fleste af de gode Raad, det ærede Medlem Hr. Fraenkel kom med, og som altsaa fik Tilslutning fra det ærede Medlem Hr. Holstein, havde den Egenskab, at de ikke kunde følges, fordi de ikke kunde føres ud i Praksis.

Jeg skal nævne, at man blev raadet til at gaa over til en stærk Kartoffeldyrkning og Oprettelse af Kartoffelmelsfabrikker og ogsaa til Oprettelse af Papfabrikker, hvor man skulde anvende den overflødige Halm. Dette gav det ærede Medlem Hr. Holstein sin Tilslutning, til Trods for at han jo maa vide, at i Holland, hvortil der jo blev henvist som det Land, hvor saadan Virksomhed blev drevet, er Forholdet ganske anderledes end i Danmark. I Holland er det saaledes, at de Steder, hvor man dyrker Kartoffler og har Kartoffelmelsfabrikker, og de Egne, hvor man har stort Halmoverskud og har Papfabrikker, er ikke de Egne, hvor man har Kvægbrug, men i Danmark er Forholdet det, at man har Kvægbrug og Jorddyrkning nogenlunde ligeligt fordelt over det hele. Man maa forstaa, at dette giver en overordentlig stor Forskel, saa jeg kan desværre ikke takke for Raadene med Hensyn til disse to Fabrikationer; man kan ikke saaledes uden videre overføre fremmede Forhold til Danmark.

Derimod er der et tredje Punkt af det, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel nævnte, nemlig en mere rationel Dyrkning af Frugt, hvor jeg tror vi kan takke for Raadet. Ganske vist er det ikke noget nyt, vi har hørt det før, og der arbejdes med den Sag ude omkring i Landet, og forhaabentlig naas der ogsaa nogle Resultater. Hvis man imidlertid tror, der kan blive Tale om Resultater, som kan være bærende for det danske Landbrug, tager man ganske fejl. Der er kun Tale om et Biprodukt; man kan være glad for det, men man maa ikke regne det for at være mere et et Biprodukt. Jeg skal blot pege paa, at i et Aar som dette, hvor Vejrforholdene har gjort Frugtavlens saa usikker, vilde man, hvis man havde baseret sig paa denne Avl, staa uden Indtægter.

Dernæst omtalte det ærede Medlem Toldspørgsmaalet, og det ærede Medlem Hr. Holstein forstod ikke Landboernes Modstand mod Told. Det er nu ikke saaledes, at Landboerne er doktrinære Modstandere af Told; men vi er det, fordi vi ikke kan tro paa Rigtigheden af, at man ad den Vej kan modvirke eller ophæve Arbejdsløsheden, og for det andet, fordi vi ikke kan forstaa,